

Dz. U. 2020 poz. 1262**USTAWA**

z dnia 15 lipca 2020 r.

o Polskim Bonie Turystycznym¹⁾**Rozdział 1****Przepisy ogólne**

Art. 1. Ustawa określa zasady przyznawania i realizacji świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego, zwanego dalej „świadczeniem w formie bonu”, oraz dodatkowego świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego, zwanego dalej „dodatkowym świadczeniem w formie bonu”.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) Polskim Bonie Turystycznym – należy przez to rozumieć dokument elektroniczny potwierdzający uprawnienie do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu;
- 2) dziecku niepełnosprawnym – należy przez to rozumieć dziecko legitymujące się orzeczeniem o:
 - a) niepełnosprawności, lekkim, umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności, wydanym na podstawie przepisów o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,
 - b) częściowej niezdolności do pracy, całkowitej niezdolności do pracy, całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji albo niezdolności do samodzielnej egzystencji, wydanym na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
 - c) stałej albo długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i do samodzielnej egzystencji albo trwałej lub okresowej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i do samodzielnej egzystencji, wydanym na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- 3) imprezie turystycznej – należy przez to rozumieć imprezę turystyczną, o której mowa w art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 548 oraz z 2020 r. poz. 568) oraz imprezę turystyczną, o której mowa w art. 3 pkt 1 tej ustawy, oferowaną przez organizację pożytku publicznego;
- 4) organizacji pożytku publicznego – należy przez to rozumieć organizację pożytku publicznego, o której mowa w art. 20 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057);
- 5) przedsiębiorcy turystycznym – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę turystycznego, o którym mowa w art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych;
- 6) usłudze hotelarskiej – należy przez to rozumieć usługę hotelarską, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 238 oraz z 2020 r. poz. 374 i 568).

Art. 3. 1. Określenie „Polski Bon Turystyczny” może być używane wyłącznie dla oznaczenia Polskiego Bonu Turystycznego, zwanego dalej „bonem”, wygenerowanego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

2. Określenie „Polski Bon Turystyczny” podlega ochronie prawnej.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju oraz ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

Art. 4. 1. Świadczenie w formie bonu przysługuje osobie:

- 1) mającej w dniu wejścia w życie ustawy przyznane prawo do:
 - a) świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2019 r. poz. 2407), zwanego dalej „świadczeniem wychowawczym”, lub
 - b) dodatku, o którym mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a albo art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821), zwanego dalej „dodatkiem”,
- 2) której w okresie od dnia następującego po dniu wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. przyznano prawo do:
 - a) świadczenia wychowawczego na dziecko, na które wcześniej nie było przyznane prawo do tego świadczenia lub dodatku, o którym mowa w lit. b,
 - b) dodatku na dziecko, na które wcześniej nie było przyznane prawo do tego dodatku lub świadczenia wychowawczego, o którym mowa w lit. a,
- 3) która w okresie od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia wejścia w życie ustawy złożyła wniosek o świadczenie wychowawcze, który został przekazany przez organ właściwy do wojewody zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci i który do dnia wejścia w życie ustawy nie został rozpatrzony przez wojewodę,
- 4) która w okresie od dnia następującego po dniu wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. złożyła wniosek o świadczenie wychowawcze, który został przekazany przez organ właściwy do wojewody zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci i który nie został rozpatrzony przez wojewodę w okresie, za który składane są informacje, o których mowa w art. 19 ust. 13

– zwanej dalej „osobą uprawnioną”.

2. Dodatkowe świadczenie w formie bonu przysługuje osobie uprawnionej, jeżeli:

- 1) świadczenie wychowawcze lub dodatek przysługuje na dziecko niepełnosprawne;
- 2) wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 4, dotyczy dziecka niepełnosprawnego lub
- 3) decyzja, o której mowa w ust. 3 lub 4, dotyczy dziecka niepełnosprawnego.

3. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, uważa się za spełniony, jeżeli wojewoda wydał decyzję odmawiającą osobie uprawnionej prawa do świadczenia wychowawczego w postaci dodatku dyferencyjnego w oparciu o przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, o których mowa w art. 2 pkt 15 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci.

4. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, uważa się za spełniony, jeżeli wojewoda wydał decyzję odmawiającą osobie uprawnionej prawa do świadczenia wychowawczego w postaci dodatku dyferencyjnego w oparciu o przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, o których mowa w art. 2 pkt 15 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci.

Art. 5. 1. Za pomocą bonu dokonuje się płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Za pomocą bonu osoba uprawniona, o której mowa w art. 4 ust. 1:

- 1) pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. a – może dokonywać płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na rzecz dziecka, na które tej osobie przyznano świadczenie wychowawcze;
- 2) pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b – może dokonywać płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na rzecz dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej, na które tej osobie przyznano dodatek;
- 3) pkt 3 i 4 – może dokonywać płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na rzecz dziecka, którego dotyczy wniosek tej osoby, rozpatrywany przez wojewodę.

3. Przepis ust. 2 pkt 1 stosuje się odpowiednio do osób uprawnionych, którym przyznano świadczenie w formie bonu na podstawie art. 4 ust. 3 lub 4 oraz którym przyznano dodatkowe świadczenie w formie bonu na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 3.

4. Za pomocą bonu osoba uprawniona może dokonywać płatności wielokrotnie, aż do wyczerpania wysokości przysługującego jej świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu.

5. Bon nie podlega wymianie na gotówkę, inne prawne środki płatnicze oraz inne środki wymiany.

Art. 6. 1. Na dziecko przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł.

2. Na dziecko niepełnosprawne przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł oraz jedno dodatkowe świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł.

3. W przypadku gdy kwota świadczenia wychowawczego została ustalona zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, każdemu z rodziców przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 250 zł na dziecko, a w przypadku dziecka niepełnosprawnego – jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 250 zł oraz jedno dodatkowe świadczenie w formie bonu w wysokości 250 zł na dziecko.

Art. 7. 1. Prawo do dokonywania płatności za pomocą bonu wygasa w dniu 31 marca 2022 r.

2. Wygaśnięcie prawa do dokonywania płatności za pomocą bonu nie uniemożliwia korzystania z usługi hotelarskiej lub imprezy turystycznej, o których mowa w art. 5 ust. 1, w przypadku gdy płatność za tę usługę hotelarską lub imprezę turystyczną dokonana za pomocą bonu nastąpiła do dnia 31 marca 2022 r.

3. W przypadku gdy przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego nie zrealizuje usługi hotelarskiej lub imprezy turystycznej, niezwłocznie dokonuje zwrotu płatności przyjętej za pomocą bonu na rachunek bankowy Polskiej Organizacji Turystycznej, zwanej dalej „POT”, oddzielnie dla każdego bonu, podając w tytule przelewu numer tego bonu.

4. W przypadku niewypłacalności przedsiębiorcy turystycznego, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, odpowiednio:

- 1) podmiot udzielający zabezpieczeń finansowych, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 i 2 tej ustawy,
- 2) Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny

– dokonuje zwrotu z tytułu zgłoszenia, o którym mowa w art. 16 tej ustawy, w wysokości płatności przyjętej za pomocą bonu, na rachunek bankowy POT, oddzielnie dla każdego bonu, podając w tytule przelewu numer tego bonu.

5. W przypadku zwrotu środków, o których mowa w ust. 3 i 4, osobie uprawnionej przysługuje prawo do ponownego wykorzystania tych środków poprzez dokonanie płatności za pomocą bonu.

6. POT niezwłocznie informuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zwany dalej „ZUS”, o dokonaniu zwrotu środków, o których mowa w ust. 3 i 4, oddzielnie dla każdego bonu, podając numer tego bonu oraz kwotę podlegającą zwrotowi.

7. Kwoty otrzymane w sposób, o którym mowa w ust. 3 i 4, stanowią przychód Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, 695 i 1086), zwanego dalej „Funduszem Przeciwdziałania COVID-19”, a po jego likwidacji – dochód budżetu państwa.

Art. 8. 1. W celu umożliwienia przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego realizujące usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne, o których mowa w art. 5 ust. 1, dokonują rejestracji na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

2. Dokonując rejestracji przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego podaje następujące dane:

- 1) imię i nazwisko, nazwę lub firmę;
- 2) adres:
 - a) zamieszkania – w przypadku, gdy rejestracji dokonuje przedsiębiorca turystyczny będący osobą fizyczną,
 - b) siedziby – w przypadku, gdy rejestracji dokonuje osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną,
 - c) wykonywania działalności – w przypadku, gdy miejsce realizacji usług hotelarskich lub oferowania imprez turystycznych jest inne niż adres zamieszkania lub siedziby;
- 3) numer:
 - a) NIP – w przypadku osoby fizycznej wykonującej działalność gospodarczą, w przypadku osoby prawnej albo w przypadku jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej,
 - b) PESEL – w przypadku osoby fizycznej niewykonywającej działalności gospodarczej, a w przypadku jego braku – rodzaj, numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) informację o wpisie do:
 - a) właściwej ewidencji, o której mowa w art. 38 ust. 1–3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych, lub

- b) właściwego rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych;
- 5) numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – jeżeli przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego podlega obowiązkowi wpisu do tego rejestru lub ewidencji;
- 6) informację o oferowaniu usług hotelarskich lub imprez turystycznych, o których mowa w art. 5 ust. 1;
- 7) numer rachunku bankowego albo rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej prowadzonego w Rzeczypospolitej Polskiej w złotych polskich, przyporządkowany do wykonywanej działalności;
- 8) adres poczty elektronicznej przyporządkowany do wykonywanej działalności;
- 9) numer telefonu przyporządkowany do wykonywanej działalności;
- 10) imię i nazwisko osoby dokonującej rejestracji, upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, podaje się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.

4. Dokonanie rejestracji oznacza wyrażenie zgody na poddanie się czynnościom sprawdzającym, o których mowa w art. 11 ust. 1.

5. Dokonanie rejestracji oznacza zobowiązanie do zamieszczenia informacji o możliwości dokonywania płatności za pomocą bonu za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne, o których mowa w art. 5 ust. 1, w szczególności w miejscu ich realizacji lub oferowania.

6. Przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego realizujące usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne, o których mowa w art. 5 ust. 1, na bieżąco aktualizują dane, o których mowa w ust. 2, na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

7. Do aktualizacji danych stosuje się odpowiednio ust. 1–4.

Art. 9. 1. Prawo do przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu przysługuje przedsiębiorcy turystycznemu oraz organizacji pożytku publicznego znajdującym się na liście przedsiębiorców turystycznych oraz organizacji pożytku publicznego mających prawo do przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu.

2. Listę, o której mowa w ust. 1, POT udostępnia na swojej stronie internetowej.

3. Zarejestrowanie przedsiębiorcy turystycznego oraz organizacji pożytku publicznego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, w sposób określony w art. 8, oznacza umieszczenie przedsiębiorcy turystycznego oraz organizacji pożytku publicznego na liście, o której mowa w ust. 1.

4. Lista, o której mowa w ust. 1, zawiera dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1, 2 i 6.

Art. 10. 1. Przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego mogą, w każdym czasie, złożyć oświadczenie o rezygnacji z prawa do przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu. Oświadczenie składa się w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

2. Złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, powoduje usunięcie przez POT przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego z listy, o której mowa w art. 9 ust. 1, oraz dokonanie odpowiedniej zmiany w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

3. Złożenie oświadczenia nie zwalnia przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego z obowiązku realizacji usług hotelarskich lub imprez turystycznych, o których mowa w art. 5 ust. 1, za które do dnia złożenia oświadczenia przyjęto płatność dokonaną za pomocą bonu.

Art. 11. 1. POT może dokonywać czynności sprawdzających, mających na celu weryfikację zgodności ze stanem faktycznym danych, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1–7 i 10.

2. Czynności sprawdzające są dokonywane przez pracowników POT, na podstawie imiennego upoważnienia wydanego przez Prezesa POT lub osobę przez niego upoważnioną.

3. POT, w toku czynności sprawdzających, może żądać od przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego przedstawienia:

- 1) zaświadczenia potwierdzającego spełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 38 ust. 1–3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych;
- 2) umowy o prowadzenie rachunku, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 7;
- 3) dokumentu potwierdzającego upoważnienie osoby, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 10, do reprezentowania przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego.

Art. 12. W przypadku ustalenia w toku czynności sprawdzających, że dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1–3, 5 i 7, nie są zgodne ze stanem faktycznym, POT wzywa przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego do aktualizacji danych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem usunięcia z listy, o której mowa w art. 9 ust. 1.

Art. 13. W przypadku:

- 1) ustalenia w toku czynności sprawdzających, że dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4, 6 i 10, nie są zgodne ze stanem faktycznym lub
- 2) gdy przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego odmawia poddania się czynnościom sprawdzającym lub uniemożliwia ich przeprowadzenie

– POT usuwa przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego z listy, o której mowa w art. 9 ust. 1, równocześnie dokonując odpowiedniej zmiany w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

Art. 14. 1. POT usuwa przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego z listy, o której mowa w art. 9 ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej, która podlega natychmiastowemu wykonaniu. Ponowna rejestracja na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, nie jest możliwa.

2. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw turystyki.

Art. 15. 1. W przypadku ujawnienia w wyniku przeprowadzonych czynności sprawdzających, że kwota płatności dokonanej za pomocą bonu stanowi kwotę nienależnie pobraną kwota otrzymana w wyniku dokonania tej płatności podlega zwrotowi do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a po jego likwidacji – do budżetu państwa, łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia otrzymania kwoty przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego.

2. POT ustala wysokość kwoty nienależnie pobranej oraz odsetek w drodze decyzji administracyjnej.

3. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw turystyki.

4. Kwota nienależnie pobranej płatności oraz odsetki stanowią przychód Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a po jego likwidacji – dochód budżetu państwa.

5. Za kwotę nienależnie pobranej płatności uważa się:

- 1) kwotę płatności dokonanej za pomocą bonu, pobraną na podstawie zarejestrowania w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, danych niezgodnych ze stanem faktycznym lub braku ich aktualizacji mimo wezwania, o którym mowa w art. 12;
- 2) kwotę płatności dokonanej za pomocą bonu, wydatkowaną na cele inne niż określone w art. 5 ust. 1.

Art. 16. POT wykonuje zadania związane z promocją bonu.

Art. 17. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielanych przez POT w celu realizacji zadań POT określonych w ustawie nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843 oraz z 2020 r. poz. 1086).

Rozdział 2 Realizacja bonu

Art. 18. 1. POT ustala prawo do świadczenia w formie bonu oraz prawa do dodatkowego świadczenia w formie bonu.

2. Ustalenie prawa do świadczenia w formie bonu następuje na podstawie informacji przekazanych przez ministra właściwego do spraw rodziny, dotyczących osób uprawnionych i dzieci, na które tym osobom przyznano świadczenia wychowawcze lub dodatki, złożenia przez osobę uprawnioną wniosków, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 i 4, lub wydania przez wojewodę decyzji, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4, zawierających dane, o których mowa w art. 26 ust. 1.

3. Ustalenie prawa do dodatkowego świadczenia w formie bonu następuje na podstawie złożonego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, oświadczenia osoby uprawnionej o legitymowaniu się przez dziecko, o którym mowa w art. 4 ust. 1, 3 i 4, orzeczeniem, o którym mowa w art. 2 pkt 2. Do oświadczenia dołącza się kopię elektroniczną tego orzeczenia.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.

Art. 19. 1. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, minister właściwy do spraw rodziny udostępnia ZUS.

2. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, dotyczące osób uprawnionych, które w dniu wejścia w życie ustawy mają przyznane prawo do świadczenia wychowawczego, oraz dzieci, na które przysługuje im to świadczenie, minister właściwy do spraw rodziny udostępnia z rejestru centralnego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 tej ustawy.

3. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, dotyczące osób uprawnionych, które w dniu wejścia w życie ustawy mają przyznane prawo do dodatku, oraz dzieci, na które przysługuje im ten dodatek, minister właściwy do spraw rodziny udostępnia po otrzymaniu tych informacji od starosty.

4. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, dotyczące osób uprawnionych, które przed dniem wejścia w życie ustawy złożyły wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, oraz którym przed dniem wejścia w życie ustawy wojewoda wydał decyzję, o której mowa w art. 4 ust. 3, minister właściwy do spraw rodziny udostępnia po otrzymaniu tych informacji od wojewody.

5. Starosta przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, ministrowi właściwemu do spraw rodziny za pośrednictwem wojewody.

6. Starosta udostępnia wojewodzie informacje, o których mowa w ust. 3, w terminie 3 dni roboczych od dnia wejścia w życie ustawy. Otrzymane od starosty informacje wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w terminie 3 dni roboczych od dnia ich otrzymania.

7. Wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny informacje, o których mowa w ust. 4, w terminie 3 dni roboczych od dnia wejścia w życie ustawy.

8. Minister właściwy do spraw rodziny udostępnia ZUS informacje, o których mowa w ust. 3 i 4, w terminie 10 dni roboczych od dnia wejścia w życie ustawy.

9. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, dotyczące osób uprawnionych, o których mowa w art. 4:

- 1) ust. 1 pkt 2 lit. a, oraz dzieci, na które przysługuje im świadczenie wychowawcze – minister właściwy do spraw rodziny udostępnia z rejestru centralnego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy;
- 2) ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz dzieci, na które przysługuje im dodatek – minister właściwy do spraw rodziny udostępnia w terminie do 15 dnia miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy;
- 3) ust. 1 pkt 4, oraz dzieci, których dotyczy ten wniosek – minister właściwy do spraw rodziny udostępnia w terminie do 15 dnia miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy;
- 4) ust. 4, oraz dzieci, których dotyczy ta decyzja – minister właściwy do spraw rodziny udostępnia w terminie do 15 dnia miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy.

10. Informacje, o których mowa w ust. 9 pkt 2, starosta udostępnia wojewodzie w terminie do 5 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy. Otrzymane od starosty informacje wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w terminie 5 dni od dnia ich otrzymania.

11. Informacje, o których mowa w ust. 9 pkt 3 i 4, wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w terminie do 10 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy.

12. Minister właściwy do spraw rodziny, wojewoda oraz starosta w zakresie niezbędnym do udostępnienia ZUS informacji, o których mowa w art. 18 ust. 2, przetwarzają dane zawarte w informacji.

13. Informacje, o których mowa w ust. 9, zawierają dane osób uprawnionych oraz dzieci, na które przyznano prawo do świadczeń wychowawczych lub dodatków, albo których dotyczyły wnioski, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 i 4, lub decyzje, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4, w okresie, za który składane są informacje.

Art. 20. 1. Aktywacja bonu następuje w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, po potwierdzeniu przez osobę uprawnioną poprawności albo po dokonaniu aktualizacji danych tej osoby dotyczących adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu, zapisanych na profilu informacyjnym w tym systemie teleinformatycznym.

2. Osoba uprawniona na bieżąco aktualizuje dane zapisane na profilu informacyjnym tej osoby w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

Art. 21. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może, na wniosek POT, dokonać weryfikacji legitymowania się przez dziecko orzeczeniem, o którym mowa w art. 18 ust. 3.

2. Informację o braku wymaganego orzeczenia, o którym mowa w art. 18 ust. 3, uzyskaną w wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przekazuje POT.

3. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 2, POT wydaje decyzję administracyjną ustalającą nienależnie pobrane dodatkowe świadczenie w formie bonu i nakładającą obowiązek zwrotu tego świadczenia.

4. Kwota nienależnie pobranego dodatkowego świadczenia w formie bonu łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie stanowią przychód Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a po jego likwidacji – dochód budżetu państwa.

Art. 22. 1. Osoba, która pobrała nienależnie świadczenie w formie bonu lub dodatkowe świadczenie w formie bonu, jest obowiązana do jego zwrotu.

2. Za nienależnie pobrane świadczenie w formie bonu lub dodatkowe świadczenie w formie bonu uważa się świadczenie pobrane:

- 1) mimo braku prawa do tego świadczenia;
- 2) na podstawie fałszywego oświadczenia, fałszywego dokumentu albo w innych przypadkach wprowadzenia w błąd przez osobę, która pobrała te świadczenia;
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 i 4, w sytuacji gdy wojewoda pozostawił wniosek bez rozpatrzenia albo wydał decyzję odmawiającą osobie uprawnionej prawa do świadczenia wychowawczego z powodów innych niż wymienione w art. 4 ust. 3 i 4, w szczególności z powodu ukończenia przez dziecko, którego dotyczy wniosek, 18 roku życia przed dniem wejścia w życie ustawy.

3. Do postępowania w sprawie nienależnie pobranego świadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci.

4. Nienależnie pobrane świadczenie w formie bonu oraz dodatkowe świadczenie w formie bonu podlega egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. Należności z tytułu nienależnie pobranego świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranego świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu stała się ostateczna.

6. Decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranego świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu nie jest wydawana, jeżeli od terminu jego pobrania upłynęło więcej niż 10 lat.

Art. 23. 1. Przyznanie prawa do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

2. W przypadku, gdy osobie uprawnionej nie ustalono prawa do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu w sposób, o którym mowa w ust. 1, w przypadku określonym w art. 18 ust. 3 i 4, POT, na wniosek osoby uprawnionej, ustala prawo do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu w drodze decyzji administracyjnej.

3. Odmowa przyznania świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu, uchylenie lub zmiana prawa do tych świadczeń oraz rozstrzygnięcie w sprawie nienależnie pobranego świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez POT.

4. Od decyzji administracyjnych, o których mowa w ust. 2 i 3, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw turystyki.

Art. 24. 1. Bony są przekazywane za pomocą wiadomości tekstowej na wskazany przez osobę uprawnioną numer telefonu lub adres poczty elektronicznej.

2. Dokonanie płatności za pomocą bonu następuje z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 27.

Art. 25. POT nie ponosi odpowiedzialności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego na zasadach określonych w ustawie.

Rozdział 3

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 26. 1. Na potrzeby obsługi bonu są przetwarzane następujące dane osobowe:

- 1) osób uprawnionych:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) data urodzenia,
 - c) numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, numer i seria dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - d) adres zamieszkania,
 - e) adres poczty elektronicznej i numer telefonu,
 - f) wartość udzielonych świadczeń wychowawczych i dodatków,
 - g) informacje dotyczące złożenia przez osobę uprawnioną wniosków, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 lub w art. 4 ust. 1 pkt 4, i przekazaniu ich do wojewody,
 - h) informacje dotyczące wydania przez wojewodę decyzji, o których mowa w art. 4 ust. 3 lub w art. 4 ust. 4;
- 2) dzieci:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, numer i seria dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) informację o orzeczeniu, o którym mowa w art. 18 ust. 3.

2. Współadministratorami danych osobowych przetwarzanych na potrzeby obsługi bonu są POT i ZUS.

3. Szczegółowy zakres obowiązków i zasady odpowiedzialności w zakresie przetwarzanych danych osobowych określili porozumieniem zawarte między POT i ZUS.

4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniu zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi do tych danych lub przekazaniu polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez współadministratora danych lub podmiot przetwarzający;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

Rozdział 4

System teleinformatyczny

Art. 27. 1. Obsługa bonu odbywa się w systemie teleinformatycznym.

2. System teleinformatyczny rozbudowuje, dostosowuje i utrzymuje ZUS.

3. System teleinformatyczny spełnia minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych oraz zapewnia interoperacyjność systemu na zasadach określonych w Krajowych Ramach Interoperacyjności.

4. System teleinformatyczny zapewnia bezpieczeństwo przetwarzanych danych osobowych oraz środki określone w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

5. ZUS udostępnia POT system teleinformatyczny w celu i w zakresie niezbędnym do realizacji zadań POT określonych w ustawie.

Art. 28. Uwierzytelnianie podmiotów w systemie teleinformatycznym wymaga użycia profilu zaufanego, profilu osobistego, innego środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 21a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1173), adekwatnie do poziomu bezpieczeństwa środka identyfikacji elektronicznej wymaganego dla usług świadczonych w tym systemie, danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego, jeżeli te dane pozwalają na identyfikację i uwierzytelnienie wymagane w celu realizacji usługi online, albo innych technologii, jeżeli zostaną udostępnione w tym systemie.

Art. 29. 1. Zapewnienie działania funkcji systemu teleinformatycznego polega także na możliwości obsługi błędów związanych z realizacją bonu.

2. Osoba uprawniona, przedsiębiorca turystyczny oraz organizacja pożytku publicznego mogą zgłaszać błędy za pomocą udostępnionego narzędzia komunikacji współpracującego z systemem teleinformatycznym.

3. Narzędzie komunikacji do zgłoszeń błędów oraz udzielania informacji związanych z obsługą bonu zapewnia i obsługuje ZUS we współpracy z POT.

Art. 30. Do zamówień na usługi lub dostawy mających na celu realizację ustawy przez ZUS, w tym w szczególności do rozbudowy, dostosowania lub utrzymania systemu teleinformatycznego, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Art. 31. 1. W terminie do dnia 30 czerwca 2022 r. ZUS przekaze POT dane zgromadzone w systemie teleinformatycznym.

2. POT przechowuje dane otrzymane od ZUS do dnia 31 grudnia 2026 r.

Rozdział 5

Finansowanie i sprawozdawczość

Art. 32. 1. Środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony oraz koszty realizacji określonych w ustawie zadań przez ZUS są ponoszone z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a w przypadku jego likwidacji – z budżetu państwa.

2. Koszty realizacji określonych w ustawie zadań przez ZUS wynoszą 1% kwoty przekazanej na realizację płatności za bony.

3. Środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony oraz koszty realizacji określonych w ustawie zadań przez ZUS minister właściwy do spraw turystyki przekaze ZUS na podstawie pisemnych wniosków określających ich wysokość, składanych przez ZUS do 15 dnia każdego miesiąca, poprzedzającego miesiąc wypłaty.

4. Środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony oraz koszty realizacji określonych w ustawie zadań przez ZUS są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy wskazany przez ZUS w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty.

5. Minister właściwy do spraw turystyki na wniosek ZUS może przekazać dodatkowe środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony na podstawie pisemnych wniosków określających ich wysokość, składanych przez ZUS w terminie innym niż określony w ust. 3. Środki są przekazywane w terminie do 7 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

6. Odsetki od środków zgromadzonych na rachunku, o którym mowa w ust. 4, stanowią przychód Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a w przypadku jego likwidacji – dochód budżetu państwa i są przekazywane na rachunek bankowy wskazany przez ministra właściwego do spraw turystyki, w terminie 5 dni roboczych od dnia ich naliczenia.

Art. 33. ZUS realizuje płatność za bon na rzecz przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego w terminie 14 dni od dnia przyjęcia płatności za pomocą bonu, na rachunek, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 7.

Art. 34. 1. Ostateczne rozliczenie realizacji płatności na rzecz przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego następuje w terminie 15 dni od dnia, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

2. Niewykorzystane środki otrzymane od ministra właściwego do spraw turystyki ZUS zwraca na rachunek wskazany przez tego ministra w terminie 7 dni od dnia płatności, o której mowa w ust. 1.

Art. 35. 1. Źródłem finansowania zadań POT określonych w ustawie jest wpłata z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

2. Źródłem finansowania zadań POT wynikających z ustawy w przypadku likwidacji Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 jest dotacja celowa z budżetu państwa przekazywana przez ministra właściwego do spraw turystyki.

Art. 36. 1. POT zawiera z ministrem właściwym do spraw turystyki umowę w sprawie finansowania realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) zakres zadań;
- 2) warunki i tryb przekazywania środków na realizację zadań;
- 3) czas trwania umowy;
- 4) zakres sprawozdawczości i obowiązki sprawozdawcze;
- 5) warunki zwrotu środków;
- 6) warunki rozwiązania umowy;
- 7) sposób rozliczenia.

Art. 37. POT prowadzi wyodrębnioną ewidencję księgową środków otrzymanych na podstawie umowy, o której mowa w art. 36 ust. 1.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 38. 1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, używa w nazwie, w firmie lub do określenia wykonywanej przez siebie działalności gospodarczej albo w reklamie określenia „Polski Bon Turystyczny”, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

2. Reklamą jest przekaz handlowy, pochodzący od podmiotu publicznego lub prywatnego, w związku z jego działalnością gospodarczą lub zawodową, zmierzający do promocji sprzedaży lub odpłatnego korzystania z towarów lub usług; reklamą jest także autopromocja.

3. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 39. Kto przyjmuje płatność za realizację bonu niezgodnie z przeznaczeniem, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

Rozdział 7

Przepisy zmieniające, dostosowujące i końcowe

Art. 40. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.²⁾) po art. 52zb dodaje się art. 52zc w brzmieniu:

„Art. 52zc. Wolna od podatku dochodowego jest wartość Polskich Bonów Turystycznych otrzymanych na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 2020 r. o Polskim Bonie Turystycznym (Dz. U. poz. 1262).”

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179, 183, 284, 288, 568, 695, 875, 1065, 1068, 1086 i 1106.

Art. 41. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.³⁾) po art. 38u dodaje się art. 38v w brzmieniu:

„Art. 38v. 1. Do przychodów Polskiej Organizacji Turystycznej nie zalicza się przychodów otrzymanych z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, 695 i 1086), na realizację zadań wynikających z ustawy z dnia 15 lipca 2020 r. o Polskim Bonie Turystycznym (Dz. U. poz. 1262).

2. W Polskiej Organizacji Turystycznej do kosztów uzyskania przychodów nie zalicza się kosztów poniesionych na realizację zadań, o których mowa w ust. 1, sfinansowanych ze środków, o których mowa w ust. 1.”

Art. 42. W ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. poz. 1572 oraz z 2020 r. poz. 569 i 695) w art. 21aa ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do gwarancji, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2020 r. poz. 122, 568 i 1086), z wyjątkiem stosowanych odpowiednio art. 43b, art. 44, art. 45 i art. 46 tej ustawy.”

Art. 43. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, 695 i 1086) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 65 dodaje się ust. 28 w brzmieniu:

„28. W celu przeciwdziałania skutkom społeczno-gospodarczym COVID-19 Rada Ministrów może określić, w drodze uchwały, zasady rozdziału i przekazywania wsparcia na inwestycyjne zadania dla jednostek samorządu terytorialnego, zakres, sposób i termin przedstawiania informacji o wykorzystaniu wsparcia oraz wskazać dysponenta części budżetowej lub ministra kierującego określonym działem administracji rządowej zgodnie z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1220) do udzielenia tego wsparcia.”

2) w art. 67 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do gwarancji, o której mowa w ust. 4, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2020 r. poz. 122, 568 i 1086), z wyjątkiem stosowanych odpowiednio art. 43b, art. 44, art. 45 i art. 46 tej ustawy.”

Art. 44. Minister właściwy do spraw turystyki poda do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informację o terminie możliwości:

- 1) rejestracji w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego;
- 2) aktywacji bonów w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

Art. 45. 1. W roku 2022 minister właściwy do spraw rodziny udostępni ZUS informacje, o których mowa w art. 19 ust. 9, za grudzień 2021 r., w terminie do dnia 15 lutego 2022 r.

2. W roku 2022 starosta udostępni ministrowi właściwemu do spraw rodziny, za pośrednictwem wojewody, informacje, o których mowa w art. 19 ust. 9 pkt 2, za grudzień 2021 r., w terminie do dnia 10 lutego 2022 r.

Art. 46. Środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony oraz koszty realizacji zadań określonych w ustawie przez ZUS, o których mowa w art. 32 ust. 3, zostaną po raz pierwszy przekazane w wysokości uzgodnionej przez ministra właściwego do spraw turystyki i ZUS, w uzgodnionym terminie, na wskazany rachunek bankowy.

Art. 47. Wartość bonu jest wolna od egzekucji oraz nie podlega wliczeniu do dochodu uprawniającego do wszelkich świadczeń i dodatków przysługujących na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 48. Minister właściwy do spraw turystyki w terminach do dnia 31 sierpnia 2021 r. oraz do dnia 31 sierpnia 2022 r. przedstawi Sejmowi informację w sprawie realizacji ustawy oraz oceny skuteczności i efektów ekonomicznych bonów.

Art. 49. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1571, 1572, 1649, 1655, 1751, 1798, 1978, 2020, 2200, 2217 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 183, 288, 568, 695, 1065, 1086 i 1106.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*